

Konserveden çocuk...

ŞEMSI ISMET

Sıkıcı bir pazar günüydü. Sıkıcı ve sıcak bir pazar. Birdenbire gözlerim kardeşimin kütüphanesinde bir kitaba takıldı. İşte kurtarıcıydım dedim kendi kendime. Ve işte bir Cristine Nöstlinger daha ellerimde sayfalarını çevirmem için can atıyordu: *Konrad ya da Konserve Kutusundan Çıkan Çocuk*. Her şey Bayan Berti Bartolotti'nin sallanan sandalyesine oturmuş sakallı etmesiyle başlıyor. Şimdi sallanan sandalyede nasıl kabul edilir diyeceksiniz? Bu sorunun cevabı şu: Berti biraz 'tuhaf' bir kadındır! Bunu; yüzünü üç farklı renge boyadığı ya da yazın dışarıya kürek giyerek çıktığı için değil, günün birinde apansızca hem de posta kanalıyla kocaman bir konserve kutusunun içinden çıkan fabrikasyon bir erkek çocuğunu evine kabul etmesi nedeniyle de değil; fakat kitabı elinize alıp kendinizi sözcüklerin akıcılığına bıraktığınızda fark edeceğiniz pek çok sebepten dolayı söylüyorum. Berti, hikâyede yer alan en önemli ve dikkate değer karakterlerden bir tanesidir. Belki de en biricigi... Bunun en geçerli nedenlerinden biri de kuşkusuz Konrad'ın anne adayı

Konrad! Çalışkan, dürüst, zeki, yetenekli, tatlı dilli ideal, bir çocuk ama...

olarak 'yanlışlıkla' da olsa onun seçilmiş olması. İkinci nedeni ise de karşı koyamayacağınız derecede renkli, eğlenceli ve bir o kadar da prensip sahibi bir karakter olarak işlenmesi! Tırnaklarına sürdüğü yeşil renkte ojeleden tutun da Konrad'ı yetiştirirken gösterdiği toplum karşıtı, hafif anarşist, yarı çatlak duruşu kitap boyunca birçok argümanla birleşip 'koro'nun söylediği en güzel seranadlardan biri oluyor. Hikâyede pek çok yan karakter en az ana karakterler kadar ilgi çekici... Mesela önceleri sadece Berti'nin cumartesi ve salı günleri arkadaşları olmaktan başka bir vasfı olmayan; ama Konrad ortaya çıktığında ani bir kararla onun babası sıfatını taşımak için yanıp tutuşan bir eczacı tiplemesi Bay Egon... Onu tarif etmek için tek cümle yeterli sanırım: Berti'nin tam zıttı! Daha fazlasını söylemeyeceğim! Bir de üst kat komşuları Bay ve Bayan Rusika'nın küçük kızları Kitti Rusika var tabii! Tatlı, şirin, düşünceli ve en önemlisi Konrad'a âşık! Ona yardım etmek ve onu başındaki pek çok beladan korumak için elinden geleni ardına bırakmıyor. Tehlikeli olsa bile! Her

erkek böylesine 'sadık' ve 'destek' bir sevgilinin hayaliyle yaşıyordu herhalde! Peki ya Konrad! Çalışkan, dürüst, zeki, düzenli, yetenekli, tatlı dilli. Sizin anlayacağınız ideal çocuk prototipinin taşınması istenen bütün özellikler yüklenmiş ona. Medeni dünyanın insan zihnine ve yaşantısına getirdiği bütün kısıtlayıcı ve ezici üstünlük ve aynılık propagandalarından nasibini almış Konrad. Hem de beyindeki çip'e yerleştirilen klişe eğitim programlarıyla. (Hayat ne garip tesadüflerle dolu.) Yazar, bu çalışmada *Kim Takar Salatalık Kralı*'nın aksine zenginliği ve eğlenciyi hikâyenin aksiyonundan çok karakterlerinin işleyişiyle ortaya çıkarmış. Sözelimi finale yaklaştığımızda olayların düğümlendiği ve yan konularla birlikte hikâyenin ivme kazandığı bir nokta var; ben kişisel olarak o noktada dinamiklerin daha da hız kazandırılırsa resmedilenin daha anlamlı ve eğlenceli olabileceğini ve kitap bittiğinde hissedilen ferahlık duygusunun olduğundan daha iyi bir noktada kalabileceğini düşünmüştüm. Başka bir deyişle; bu kadar klişe değil de daha

aşılımadık ve sürpriz bir nokta konulabilirdi sanki. Eksiklik yaratan noktalardan söz etmişken; Cözde Bitir'e selamlarımı yolluyorum. Kitabı okurken keşke biraz daha fazla resim olsaydı diye geçirdim içimden hep. Ve keşke resimler renkli olsaydı. Derim ki, çocuğunuza ya da kendinize keyifli bir hafta sonu armağan edin. Postayla çocuk sahibi olunur mu demeyin, Berti'nin başına geldi bu! Posta ile birlikte gelen paketten bir konserve çocuk çıktı. Son derece akıllı, çok terbiyeli, iyi eğitim almış, yedi yaşında bir erkek çocuğu. Adı da Konrad.

